

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2Csp/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919201850
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7919201850.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom Mgr. Ing. F. C., v právnej veci žalobcu: P. K., s.r.o., P.: XXXXXXXX, Z. XX, C. zast.: A. A. N., advokát so sídlom Z. XX, C. proti žalovanému: S. M., nar. XX.XX.XXXX, W., D. XX/XX, XXX XX T. H. N. o zaplatenie 2 998,18 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 30,- Eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 966,86 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2 996,86 Eur od 14.07.2016 do 30.09.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2 986,86 Eur od 01.10.2019 do 29.10.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2 976,86 Eur od 30.10.2019 do 26.11.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2 966,86 Eur od 27.11.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu konajúcemu súdu dňa 24.04.2019 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2 998,18 Eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 998,18 Eur od 14.07.2016 do zaplatenia, ako aj trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že ako právny nástupca spoločnosti L. U. D. a.s., D. námestie XX, XXX XX E., P.: XX XXX XXX z titulu zlúčenía uvedenej spoločnosti s N., a. s. - uvedené vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B v zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť N. a. s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti L. U. D. a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem R. - splátkového predaja a leasingu QCar. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili spolu dňa 23.09.2014 zmluvu o pôžičke evid. č. 6186961, na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 3 000,-- Eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 2Csp/83/2019 zo dňa 30.05.2019, v súlade s návrhom žalobcu, proti ktorému žalovaný podal dňa 25.06.2019 vecne odôvodnený odpor.

3. Žalovaný v odpore uviedol, že v celom rozsahu neuznáva nárok žalobcu čo do dôvodu a výšky. Výrok je nedôvodný a neopodstatnený. Zmluva o úvere č. 1508244 zo dňa neobsahuje vyžadované náležitosti. V zmluve absentujú údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov, termín konečnej splatnosti a ročná úroková sadzba. Podľa žalovaného by mal byť úver bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného, uviedol, že termín konečnej splatnosti úveru je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uviedol, že splátky sú splatné v zmysle čl. III. Zmluvy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.09.2019. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uviedol, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalobca ďalej uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Na základe uvádzaných skutočností žalobca navrhol, aby okresný súd po vykonanom dokazovaní vyhovel podanej žalobe v celom rozsahu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaný sa vyjadril dňa 22.01.2020 a opätovne uviedol, že zmluva nemá predpísané náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z., a to termín konečnej splatnosti - deň, mesiac a rok a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom podľa neho ani ročná úroková sadzba nemusí byť uvedená správne. Uver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný uhradil sumu vo výške 2 337,62 Eur a v zmluve je uvedená výška úveru 3 000,00 Eur. Žalovaný bol preto toho názoru, že má splatiť žalobcovi iba 662,38 Eur.

6. Uznesením OS Trebišov sp. zn. 2Csp/83/2019 zo dňa 21.08.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2019, súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu do konania vstupuje spoločnosť žalobcu, a to v zmysle §80 ods. 1,2,3 CSP z dôvodu, že bolo preukázané, že po začatí konania došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok, s ktorou je spojený prevod práv a povinností, o ktorých sa koná a žalobca súhlasil so vstupom na miesto pôvodného žalobcu. Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky, ako to vyplýva z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2019.

7. Žalobca následne vo vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené dňa 23.03.2020 uviedol, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady v sume 30,00 Eur, platbami- úhradou zo dňa 30.09.2019 v sume 10,00 Eur, úhradou zo dňa 29.10.2019 v sume 10,00 Eur, úhradou zo dňa 26.11.2019 v sume 10,00 Eur. Z dôvodu čiastkovej platby zo strany žalovaného, zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 30,00 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň žalobca zobral žalobu späť aj v časti o zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov v sume 1,32 Eur, navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. V zmysle tohto späťvzatia žalobca navrhol upraviť aj petit žaloby a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu: sumu 2.966,86 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 2.996,86 Eur od 14.07.2016 do 30.09.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 2.986,86 Eur od 01.10.2019 do 29.10.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 2.976,86 Eur od 30.10.2019 do 26.11.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 2.966,86 Eur od 27.11.2019 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň priznať žalobcovi aj náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

8. Žalobca ďalej vo vyjadrení zo dňa 18.02.2021 uviedol, že námietka žalovaného týkajúca sa ročnej úrokovej miery nákladov je nedôvodná, a to z dôvodu, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3.000,00 Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 88,93 Eur. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 28,70 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 6.335,80 Eur. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 28,70 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500,00 Eur do 6.500,00 Eur vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov, bola zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 30.06.2014 a predstavovala 18,01 % zhodne s priemernou hodnotou RPMN uvedenou v zmluve o pôžičke. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 28,70 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou

odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Ustanovenie § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 znie: „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne.“ Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Z uvedeného vyplýva, že sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, a preto výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za nepríjemnú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 28,70 % nepresahuje 2 násobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2014 so stavom ku dňu 30.06.2014 vo výške 15,65 % a zároveň nepresahuje 2 násobok priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2014 so stavom ku dňu 30.06.2014 vo výške 18,01 % pre obdobné úvery. Podľa názoru žalobcu, dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to žalobou doručenou konajúcemu súdu, prílohami k žalobe - Projekt rozdelenia, Plná moc + Osvedčenie o registrácii pre DPH, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, Predžalobnou upomienkou + doručenkou, Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti, Prehľadom splátok a úhrad, odpoveďou na lustráciu v REGO, odpoveďou na lustráciu v databáze súdov, zmluvou o postúpení pohľadávky a zistil tento skutkový stav veci:

10. Medzi stranami nie je sporné, že žalovaný a právny predchodca žalobcu, uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1508244 zo dňa 23.09.2014, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 3 000,-- Eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal pôžičku splácať v mesačných splátkach v celkovom počte 60 splátok, v sume 88,93 Eur.

11. Súd zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zistil, že termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na september 2019, pričom splátka bola splatná vždy k 20. dňu v mesiaci. Ročná úroková sadzba fixná bola určená vo výške 28,70 %, RPMN 28,70 %, priemerná hodnota RPMN 18,01 %. Žalovaný, ku dňu podania žaloby, uhradil sumu 1 176,09 Eur a po podaní žaloby sumu 30,00 Eur. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach riadne a včas, právny predchodca žalobcu dňa 27.04.2016 listom, označeným ako predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 08.07.2016 úver zosplatnil.

12. Medzi stranami je sporné, či jednotlivé ustanovenia zmluvy sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Žalovaný v žalobe uvádza dôvody, podľa ktorých sú ustanovenia zmluvy neprijateľné zmluvné podmienky, a to že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti - deň, mesiac a rok a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom podľa názoru žalovaného ani ročná úroková sadzba nemusí byť uvedená správne, a preto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

13. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd dospel k tomuto právnomu záveru:

14. Súd pri posúdení veci dospel k záveru, že v danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať predpisy upravujúce spotrebiteľské vzťahy. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ust. § 52. Zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou takýchto spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Predmetná zmluva, ktorej súčasťou boli OP túto charakteristiku spĺňa. Veriteľ

pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a nebolo preukázané, aby spotrebiteľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/210 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Tento právny predpis v ust. § 1 ods. 2 definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Osoba veriteľa ako aj spotrebiteľa je definovaná v ust. § 2 zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľov vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/,g/,k/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať tieto náležitosti: f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, k/ výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia.

17. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatku ak : a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1, b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 52 ods. 2 OZ (Občiansky zákonník) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšne zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 52 ods. 3 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

22. Podľa § 53 ods. 3 OZ Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytuje v banke v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

25. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

26. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa ust. § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., sa zdôrazňuje zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

30. Súd poukazuje na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

31. Súd v tejto súvislosti poukazuje na právoplatný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, z ktorého vyplýva, že Zákon č. 129/2010 Z. z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom

sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

32. Z vyššie citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom 129/2010 Z. z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. Eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k zákonu 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky.

33. V zmysle vyššie uvedeného nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z., žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. K žalovaným namietanej absencii rozpisu splátok na istinu, úroky a poplatky, súd poukazuje aj na presnú a výstižnú argumentáciu žalobcu ako aj ním uvedenú rozhodnú judikatúru súdov, v zmysle ktorej nie je zákonnou povinnosťou žalovaného ako poskytovateľa úveru uvádzať spotrebiteľom rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky.

34. Vo vzťahu k namietanej absencii doby trvania zmluvy, termínu konečnej splatnosti úveru sa súd stotožňuje s názorom a argumentáciou žalobcu. Súd je toho názoru, že cieľom zákonodarcu nebolo požadovať od poskytovateľov úverov uvádzanie presného dátumu, kedy zmluvný vzťah skončí resp. dokedy bude zmluva trvať. Nemožno trvať na takomto prísne formálnom výklade, lebo aj samotná doba trvania zmluvného vzťahu sa môže predĺžiť skrz okolnosti resp. prekážok na strane dlžníka napr. s omeškaním platenia splátok. Takéto trvanie na presnom uvedení doby trvania zmluvy, súd považuje za neprímerane prísne vo vzťahu k poskytovateľovi úveru. Navyše pre bežného spotrebiteľa nie je náročne vypočítavať si dobu trvania zmluvy na základe počtu mesačných splátok, splatnosťou prvej a poslednej splátky, ktoré daná zmluva o úvere obsahuje. Okrem toho žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že je nevyhnutné, aby údaj o termíne konečnej splatnosti bol uvedený priamo v spotrebiteľskej zmluve. V danom prípade bol tento údaj uvedený priamo v zmluve. Splatnosť jednotlivých úverových splátok bola podľa čl. III. s názvom „Pôžička“ úverovej zmluvy stranami dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky dňa 20.10.2014. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 23.09.2014, splatnosť prvej úverovej splátky tak nastala 20.10.2014, ako je to vyjadrené v samotnej zmluve, konečná splatnosť úveru a doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri počte 60 mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala dňa 20.09.2019. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je preukázané dojednanie termínov splatnosti úverových splátok a to v časti IV. s názvom „Pôžička“ a v čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy. Žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinností vyplývajúcich mu z úverovej zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 09/2019 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do septembra 2019. V spojení s dojednaním splatnosti splátok k 20. dňu v mesiaci je termín konečnej splatnosti úveru stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií.

35. Žalovaný namieta aj výšku ročnej úrokovej sadzby, ktorá by mohla byť nesprávne uvedená. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3.000,00 Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 88,93 Eur. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške

ročnej úrokovej sadzby 28,70 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 5.335,80 Eur.

36. Ustanovenie § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 znie, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

37. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 28,70 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500,00 Eur do 6.500,00 Eur vrátane, so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2014 so stavom ku dňu 30.06.2014 predstavovala 18,01 % zhodne s priemernou hodnotou RPMN uvedenou v zmluve o pôžičke. Výška dojedanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 28,70 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014.

38. Podľa § 144 CSP; žalobca môže vziať žalobu späť.

39. Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP; ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

40. Podľa § 146 ods. 1 CSP; súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

41. V predmetnom spore neboli dané dôvody opodstatňujúce záver, že žalobcom poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, resp. uzavretý v rozpore s neprijateľnými zmluvnými podmienkami a dobrými mravmi. Súd má za to, že z vyššie uvedených skutočností je preukázané, že zmluva obsahuje náležitosti týkajúce sa uvádzania RPMN, počtu, výšky a termínov splatnosti splátok v súlade so zákonom. Zmluvné strany si výslovne dohodli spôsob konštituovania ich zmluvného vzťahu, pričom ich zmluvnú slobodu a zmluvnú voľnosť nemožno dodatočne nahrádzať. Žalovaný si však svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy neplnil a nesplatil úver riadne a včas v zmysle ustanovení Zmluvy, z ktorého dôvodu ho právny predchodca žalobcu vyzval na uhradenie nedoplatku s upozornením, že ak nedoplatok neuhradí, bude oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Konajúci súd preskúmal uvedenú zmluvu a dospel k záveru, že táto neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie žiadnym spôsobom, preto konajúci súd vyhovel nároku žalobcu a priznal mu ním uplatňovaný nárok v plnom rozsahu, v zmysle čiastočného späťvzatia, keďže žalovaný vykonal úhrady vo výške 30,00 Eur po podaní žaloby. Žalobu zobral žalobca späť aj v časti o zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov v sume 1,32 Eur a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň upravil petiu žaloby v zmysle odseku 7. tohto rozsudku.

42. Podľa ust. § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa ust. § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa ust. § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP. Nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, priznal mu súd náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.